

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119214124
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5119214124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobkyňa: O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, F. H., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o určenie, že úverová zmluva je bez úrokov a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 2Csp/100/2019-136 zo dňa 10. marca 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdzuje.

Vo výroku II. a III. rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina vo výroku I. určil, že úver číslo Úverovej zmluvy 6206025403 zo dňa 18.06.2012 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobkyňi istinu vo výške 1.096,95 eur zo zmluvy 6206025403 zo dňa 18.06.2012 z titulu bezdôvodného obohatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. žalobkyňi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 9 ods. 2 písm. h), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., § 451 ods. 1, 2 OZ, keď dospel k záveru, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 18.06.2012, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úverový rámec v sume 800,- eur, je bezúročná a bez poplatkov, keďže zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Pokiaľ žalovaný vo vzťahu k absencii RPMN namietal, že revolvingový úver je dlhodobý opakovateľný a obnoviteľný, uviedol, že tento názor dodávateľov o nemožnosti vypočítať RPMN vzhľadom na revolvingovú povahu úveru je prekonaný, pričom poukázal na iné rozhodnutia krajských súdov, podľa ktorých aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Iné dôvody pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru konštatované žalobkyňou považoval za nedôvodné. Mal preukázané, že žalobkyňa od septembra 2012 do podania žaloby vybrala z karty 3.193,89 eur. Zaplatené platby od septembra 2012 do podania žaloby predstavovali sumu 4.797,89 eur. Rozdiel je 1.604 eur. Žalobkyňa požadovala zaplatenie finančných prostriedkov len od decembra 2016 do podania žaloby v decembri 2019, a to vo výške 1.096,95 eur, a preto žalobe žalobkyne vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s poukazom na plný úspech žalobkyne v spore.

2) Proti tomuto rozsudku, podal v zákonnej lehote, podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaný. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok zrušil

a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie prípadne, aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne. Namietal, že súd absolútne neprihliadol na ním predložené dôkazy ohľadne súhrnnej výšky čerpania úveru, ktorú žalobkyňa na danej zmluve realizovala, ale pri priznaní bezdôvodného obohatenia vychádzal výlučne z tvrdenia žalobkyne o čerpaní vo výške 3.193,89 eur. Žalobkyňa namiesto reálne čerpanej sumy úveru vo výške 3.969,60 eur prezentovala len čerpanie vo výške 3.193,89 eur. Rozsudok preto považoval za predčasný, za nedostatočne a neúplne odôvodnený, a preto nespĺňajúci kritériá podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. Ohľadom súdom konštatovanej absencie RPMN - náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v úverovej zmluve (pozn. odvolacieho súdu, súd prvej inštancie konštatoval absenciu náležitosti RPMN podľa ust. § 9 ods. 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z.) uviedol, že je nevyhnutné zohľadniť, že v prípade žalovanej úverovej zmluvy nešlo o jednorazové čerpanie hotovostného úveru, ale o revolvingový úver s možnosťou opakovaného čerpania a dopĺňania. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, hodnota RPMN nebola v zmysle § 10 ods. 1 písm. a) podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, preto pre absenciu tejto náležitosti nie je možné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zotrval na svojom názore o premlčaní žalovanej pohľadávky a nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia považoval za uplatnený po uplynutí dvojiročnej premlčacej lehoty, pričom poukázal na iné rozhodnutia súdov, ktoré sa týkali posudzovania začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby.

3) Žalobkyňa vo vzťahu k odvolaniu žalovaného zotrvala na žalobe a na svojich predošlých tvrdeniach o absencii zákonom vyžadovaných náležitostiach v zmluve o úvere zo dňa 18.06.2012 s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa ust. § 11 ods. 2 písm. b) a § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. Aj predmetná zmluva musela obsahovať údaj o RPMN, pretože zákon nerozlišuje či sa jedná o kreditnú kartu, revolvingový úver alebo o spotrebiteľskú zmluvu, pričom poukázala na rozhodnutia krajských súdov. Uviedla, že úverový rámec predstavoval sumu 800 eur, výbery z karty od septembra 2012 po dátum podania žaloby sumu 3.193,89 eur a zaplatené platby od septembra 2012 po dátum podania žaloby sumu 4.797,89 eur. Mala za to, že jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.096,95 eur nie je premlčaný. O tom, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a že môže súdnou cestou žiadať bezdôvodné obohatenie od žalovaného zistila dňa 24.11.2019 prostredníctvom Facebooku od O. G. - predsedu Občianskeho združenia OSPO Martin - Ochrana Spotrebiteľa. Spĺňa 2-ročnú subjektívnu premlčaciu dobu a aj 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu podľa ust. § 107 ods. 1, 2 OZ a má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho od podanej žaloby 3 roky dozadu zaplatené platby a to od decembra 2016 po podanú žalobu v decembri 2019.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a vo výrokoch II. a III. ho podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

5) Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6) Z obsahu spisového materiálu vyplynulo a odvolací súd mal preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyňu ako spotrebiteľke bezúčelový revolvingový úver s úverovým rámcom 800,- eur na základe Úverovej zmluvy 6206025403 zo dňa 18.06.2012. Súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia správne vychádzal zo zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel síce k správne záveru, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, avšak na daný skutkový stav neaplikoval ustanovenia zákona účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie mal za to, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z., a preto podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) považoval zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. V zmysle právnej úpravy účinnej v čase podpisu zmluvy cit. zákon v § 9 ods. 2 písm. j) ustanovoval ako obligatórnu náležitosť zmluvy údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy

o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zákon nerozlišoval, či táto náležitosť je obligatórna len pre určitý typ úveru, a preto neobstoja námietky žalovaného, že revolvingový úver je nutné považovať za výnimku, pretože naň dopadá iný režim posudzovania obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere kvôli jeho povahe (opakované čerpanie a dopĺňanie cieľovej sumy úverového rámca). Na základe uvedeného možno konštatovať, že absencia údaju RPMN v úverovej zmluve spôsobila to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona.

7) Odvolací súd sa zaoberal aj ďalšími námietkami žalovaného ohľadom vznesenej námietky premlčania žalobkyňou uplatneného nároku, a to v subjektívnej premlčacej lehote (ktorú vzniesol už v konaní pred súdom prvej inštancie) a dospel k záveru, že v tomto smere je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, pretože sa vo svojom rozhodnutí s touto námietkou žiadnym spôsobom nevysporiadal a nezaoberal sa zisťovaním skutočností rozhodujúcich z hľadiska určenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1) a tiež posúdením začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 2 OZ). V tejto súvislosti neunikla pozornosti odvolacieho súdu ani skutočnosť, že súd prvej inštancie priznal žalobkyňi zaplatenie finančných prostriedkov od decembra 2016 do decembra 2019 (t. j. úhradu za 3 roky) aj napriek tomu, že zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.03.2022 vyplýva, že žalobkyňa na poznámku zákonného sudcu, že môže žiadať naspäť finančné prostriedky za dva roky, žiadala zaplatenie finančných prostriedkov za dva roky, a teda požadovala uhradiť sumu 704,84 eur s úrokom z omeškania. Súd prvej inštancie sa s týmto dispozičným oprávnením žalobkyne s predmetom sporu (čiastočným späťvzatím žaloby) žiadnym spôsobom v dôvodoch rozhodnutia nevysporiadal a ani nevysvetlil, prečo späťvzatie nepripustil a nakoniec v plnom rozsahu vyhovel pôvodne uplatňovanému nároku žalobkyne. Rovnako tak odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nedáva odpoveď na argumenty žalovaného ohľadom spornej výšky bezdôvodného obohatenia, keď namietal výšku čerpanej sumy úveru.

8) Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 220 ods. 2 CSP tvorí súčasť základného práva strán na súdnu ochranu a vyžaduje, aby sa súd jasným, korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, keďže inak sa stáva nepreskúmateľným, čo znemožňuje strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9) Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zistených skutočností odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne potvrdil a vo vzťahu k posúdeniu nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti, z ktorého dôvodu prihladnuc aj k princípu dvojinstančnosti súdneho konania, jeho rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré riadne odôvodní v súlade s ust. § 220 CSP tak, aby bolo preskúmateľné, a aby obsahovalo odpovede na všetky relevantné námietky žalovaného vznesené či už v prvoinstančnom, resp. odvolacom konaní. Pri rozhodovaní o veci rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania v súlade s ust. § 396 ods. 3 CSP.

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).